

A 80 ÉVES VIGILIA FOLYÓIRAT IRODALMI ESTJE

Fennállásának 80 éves jubileuma alkalmából a Vigilia folyóirat irodalmi estet rendezett a **Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola Könyvtárában** 2015.

március 3-án. A szép számban összegyűlt közönséget **Lukács László** piarista szerzetes, a lap főszerkesztője köszöntötte, majd átadta a szót **Bende József** szerkesztőnek, a rendezvény moderátorának.

Bende József bevezetőjében elmondta, hogy az estre készülve a folyóirat rendszeres szerzői közül kiválasztott öt meghívottat: Dobai Lilit, Győrfy Ákost, Iancu Laurát, Jász Attilát és Lackfi Jánost. Arra kérték őket, saját írásaikon kívül olvassanak fel egy olyan költőtől vagy írótól szabadon választott, a Vigilia valamelyik régebbi számában megjelent verset vagy prózarészletet is, aki a folyóirat állandó szerzője volt, így emlékezve a Vigilia egykori neves alkotóira. A saját és a lap régebbi számaiból választott szövegek felolvasása kö-

zött rövid beszélgetésekre is sor került a meghívottakkal.

Elsőként **Győrfy Ákos** költő és író lépett a mikrofonhoz, aki Beney Zsuzsának a Vigilia 1971. júliusi számában megjelent verseiből olvasott fel, majd elmondta, hogy mennyire jelentős alkotónak tartja a 2006-ban elhunyt költőnőt. Bende József kérdéseire válaszolva beszélt a saját írásait alapvetően meghatározó természetélményéről, a tájról mint konkrét és szimbolikus térről, majd szó esett vers és

próza viszonyáról, a kettő közötti átjárhatóságról és egybefonódásukról, amely a kérdező szerint jól tetten érhető például a *Havazás Amiens*-ben című verseskötetében és a *Haza* című, prózai írásokat tartalmazó könyvében is. Győrfy Ákos elmondta, hogy nála sohasem különült el élesen egymástól a kettő, ugyanakkor az utóbbi időben kevesebb verset írt és jelenleg *A hegyi füzetből* című prózasorozatot igyekszik befejezni, illetve

kiadásra előkészíteni. Ezután felolvasta a *Van egy ív* című versét.

Iancu Laura Pilinszky Jánosnak a *Vigilia* 1946-os évfolyamában napvilágot látott *Gyerek vagy még* – később kötetben *Bűn* címmel publikált – versét választotta felolvasásra. A moldvai Magyarfaluban született költőnővel folytatott rövid beszélgetés középpontjában legutóbbi verseskötete, a *Míg kabátot cserél Isten állt*, amelynek ciklusai a nagy lírai témák alapján szerveződnek: szerelmes, istenes, anya- és hazaversek. A kötet címéből és a költészetét alapvetően meghatározó témákból kiindulva szó esett költészetének „sötétén fénylő” tónusáról, a csángó magyarság népi vallásosságáról, istenhitről és istenkeresésről, otthonról és otthontalanságról, a kulturális és nemzeti identitásról. Végül Iancu Laura a *Vigilia* 2015. februári számában megjelent versei közül olvasta fel az *Erőtlenül* címűt, az írásaira is olyannyira jellemző nagyfokú érzékenységgel és csendes szelídséggel.

A Bende József által lakonikusan csak „költő, író, műfordító, tűzoltó, katona és vadakat terelő juhász”-ként bemutatott **Lackfi János** a *Kihűlt tűzhányók* című verset hozta az estre Harsányi Lajostól. A mára már talán némileg elfeledett papköltő – aki Sik Sándor nemzedéktársa volt – a negyvenes években a *Vigilia* szerkesztőjeként is tevékenykedett, majd 1959-ben bekövetkezett haláláig a folyóirat rendszeres szerzője. A Harsányi-vers felolvasása után szó esett Lackfi Jánosnak az utóbbi években megjelent és jelentős sikert aratott prózasorozatáról, a *Milyenek a magyarok?*, a *Milyenek még a magyarok?* és a *Három a magyar igazság* című könyveiről, továbbá verseinek megzenésítéseiről, gyerekkönyveiről és készülő új verseskötetéről, amely hangzó anyagot is tartalmaz majd. Ezután a Vörös Istvánnak ajánlott, *A könyvbarát zsoltára* című versét olvasta fel, nagy tetszést aratva a közönség körében.

Dobai Lili költő és író a folyóirat egy másik korábbi szerkesztőjének, Balassa Péternek a mű-

vészi alkotás, az írás tétjére rákérdező *Miért?* című esszéjéből olvasott fel rövid részletet, majd a moderátor kérdéseire válaszolva a Vigilia kiadásában 2010-ben megjelent *Formula pietatis* című verseskötetéről beszélt. Elmondta, hogy a kötet címe és a szintén latin nyelvű cikluscímek Pál apostol Timóteushoz írt első levelére utalnak: „Mindenekelőtt arra kérlek, végeztess könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért...” (1Tim 2,1), ezután költészet és imádság kapcsolatáról beszélt. Szó esett még a tavaly megjelent *Képeskönyv* című prózakötetéről is, amelyben jórészt az itáliai reneszánsz festészet világába kalauzoló, fiktív és valós művészettörténeti tényeket egybeszővő „esszénovellákat” olvashatunk. Dobai Lili befejezésül felolvasta *Az ötödik szfinx. Egy fotóra* című, még nem publikált versét.

Jász Attila költő, esszéista, író és az Új Forrás főszerkesztője a tavaly februárban tragikus körülmények között elhunyt Borbély Szilárdtól olvasott fel, aki a Vigiliának és az Új Forrásnak is meghatározó szerzője volt. Felolvasása után Bende József a legutóbbi, *Szárnyas csiga. Átiratok. Myth&Co.* című verseskötete kapcsán a görög mitológia mai felhasználásában, átvételében rejlő költői lehetőségekről kérdezte, majd arról, hogy a Csendes Toll néven is rendszeresen publikáló szerző számára mit jelent ma az „indiánózás”, az „indián létforma”. Jász Attila elmondta, hogy korunkban az „indiánság” részben a körülmények által az alkotó emberre rákényszerített, részben pedig önként vállalt szerep, egyféle értékmegőrző magatartásnak és a kulturális értékek létrehozásáért és elismertetésért vívott mindennapos küzdelemnek a metaforája. Jász Attila végül a *Csak tenger* című versét olvasta fel.

A felolvasások és a szerzőkkel folytatott rövid beszélgetések között egy fiatal csellista, **Tóth**

Barnabás adott elő J. S. Bach, Sammartini és Saint-Saëns műveiből. Az utolsó zeneszám elhangzása után ismét **Lukács László** vette át a szót, aki köszönetét fejezte ki a meghívott költőknek, íróknak és a közönségnek. De mielőtt még ünnepi koccintásra invitálta volna a jelenlévőket, elmondta, hogy az NKA Folyóirat-kiadási Kollégiumának idei döntése miatt – mely a tavalyi támogatást több mint a felével csökkentette – veszélybe került a folyóirat jövője, s arra kért mindenkit, írják alá a körbeadott támogatói ívet, ily módon is kiállva a folyóirat fennmaradása mellett. A 80 éves Vigiliát, az egykori és mai szerzőket és olvasókat köszöntő ünnepi koccintás után pedig kezdetét vette a költők, írók és a közönség kötetlen, még sokáig tartó beszélgetése.

R. J.

A fotókat Hugyi Zoltán készítette.

